

LLL TODAY

Een publicatie van La Leche League International

#6

Welkom !

Door LLL-Vlaanderen

Met deze publicaties van LLLI proberen we een licht te werpen op het werk dat LLL-medewerkers en de LLL-afdelingen overal ter wereld realiseren. LLL-medewerkers maken elke dag het verschil door over de hele wereld hulp en ondersteuning te bieden bij borstvoeding. In deze publicatie kan je meer lezen over onze mensen, ons werk, fundraising en onze projecten.

De originele publicaties van LLL TODAY verschijnen op de website van LLLI in het Chinees, Duits, Engels, Frans, Japans en Spaans. Om de LLL-wereld dichter tot bij Vlaanderen te brengen, kiezen wij ervoor deze zelf naar het Nederlands te vertalen. Soms kan de vertaling afwijken van het origineel. Dat kan nodig zijn om de nuance juist te kunnen vatten of omwille van culturele gewoonten. Inhoudelijk werd er niets gewijzigd.

LLL TODAY - managing editor, Daliborka Milovanovic (Dali), is LLL-medewerker sinds 2007 en organiseert bijeenkomsten in Parijs, Frankrijk. Na haar studie Filosofie en Wiskunde, werkte ze als schoolbegeleider. Dali gaf borstvoeding aan haar 4 kinderen die geboren zijn tussen 2000 en 2013. Toen haar eerste kind geboren werd, raakte ze gepassioneerd door alles wat met borstvoeding, ouderschap, kinderopvang te maken had, vooral via literatuur. Om het boek van James Akaré, "The problem with breastfeeding" te vertalen, richtte ze in 2009 een uitgeverij op: Le Hêtre Myriadis". Dankzij deze uitgeverij heeft ze veel boeken over borstvoeding en hechtingsouderschap beschikbaar kunnen maken in het Frans. In 2012 sloot ze zich aan bij het redactieteam van het ouderschapstijdschrift "Grandir autrement", waarvan ze directeur publicatie werd en zelf ook veel artikelen schreef.

Voor meer informatie over LLL TODAY kan je een email sturen naar llltoday@llli.org. Voor meer vragen over LLL-Vlaanderen kan je terecht op <https://lalecheleague.be/>

<https://llli.org/>

IN DEZE EDITIE

EEN GEDICHT

SAFE THE DATE !

DE GESCHIEDENIS VAN
LLL NIEUW-ZEELAND

VERBINDING MET MIJN
BORSTGEVOEDE BABY

ACHTER DE SCHERMEN
VAN THE INTERNATIONAL
BREASTFEEDING DAY

FOTOGALERIJ

LA LECHE LEAGUE België-Vlaanderen vzw

www.lalecheleague.be - info@lalecheleague.be

Ondernemingsnummer: 0563.802.107

IBAN: BE24 4066 0604 9138 - BIC: KREDBEBB

RPR voor de Ondernemersrechtbank Antwerpen, afdeling Mechelen
Vrijgesteld van de belasting naar Artikel 44, § 2, 5° en 6° van het BTW-wetboek.

LLL Today

news resources projects

A Poem

Een gedicht

Door Amie Vilt Peck

Gebarsten lippen
Scheve tepels
Borsten zo groot dat je beha's niet passen
Hongerige monden
Gillen en schreeuwen
Ze eisen melk en ja - nu meteen
"Breast is best"
Dat claimen ze allemaal
Maar jij wil ze gewoon terug van jou
Vergeet deze onzin
Ik wil ermee stoppen
Maar dan krijgt ze een woedeaanval
Je zoekt een stoel
Je beschermt haar
En terwijl ze drinkt, stream jij je serie
Zo wordt ze gevoed
Je hebt minder angst
En hierna gaat ze naar bed
Het is niet zo erg
Ze is veel minder boos
Je houdt het wel vol - deze bevestiging midden in de nacht
(gelukkig is het jouw taak)

THE ART OF BREASTFEEDING

Online Conference

SAVE THE DATE

14-15 OCTOBER 2024

LLL Today

news resources projects

THE ART OF BREASTFEEDING
Online Conference
la leche league international
14-15 OCTOBER 2024

LLLI 2024 Conference: Save The Date

Safe the date !

Op 14 en 15 oktober 2024 houdt La Leche League International (LLLI) een wereldwijde, meertalige online conferentie om de lancering te vieren van *The Art of Breastfeeding*, de 9^e editie van het kernboek van La Leche League (voorheen gepubliceerd onder de naam *The Womanly Art of Breastfeeding*). Met dit evenement willen we de fundamenteën van LLL verder uitbouwen, door een fantastische line-up van internationale presentatoren aan te bieden, die alle essentiële elementen van LLL-ondersteuning zullen behandelen en inzichten in gloednieuw onderzoek zullen delen.

Naast de lancering van de negende editie van *The Art of Breastfeeding* vieren we onze 68e verjaardag door 68 nieuwe en innovatieve conferentiesessies te organiseren.

Met veel enthousiasme kunnen we melden dat de schrijvers van *The Art of Breastfeeding* onze hoofdsprekers zijn: Jayne Joyce, Bibiana Moreno-Carranza, Teresa Pitman en Anna Swisher. Je kan hun [biografie](#) hier lezen. Ook zijn we erg opgetogen dat we de film *'Milk' van Noemi Weis* mogen tonen. Via vertoningen over de hele wereld heeft deze film mensen geholpen verbinding te maken met en inzicht te krijgen in de verschrikkelijke gevolgen van degenen die getroffen zijn door rampen, noodsituaties en onze falende systemen, wanneer borstvoeding niet adequaat wordt ondersteund, beschermd en bevorderd.

Er zullen sessies gehouden worden over jonge baby's en de uitdagingen op het gebied van borstvoeding, over technische ondersteuning, liefdevolle begeleiding, zuigelingenvoeding in noodsituaties, voedsel, gelijkheid, diversiteit en inclusiviteit, het ondersteunen en promoten van mensenmelk en nog veel meer. Daarnaast zullen er inzichtelijke sessies zijn over de kunst van borstvoeding, en zullen via interactieve sessies de deelnemers hun eigen kunstwerken kunnen maken en kunnen samenwerken aan een krachtig gezamenlijk project.

Wij verwachten een internationaal publiek met enkele duizenden aanwezigen, ouders en zorgverleners. De sessies worden begeleid door live Q&A. Alle sessies en Q&A zullen worden vertaald in minstens de zes officiële LLLI-talen (Chinees, Duits, Engels, Frans, Japans en Spaans).

Zet het in je agenda: early bird-tickets gaan in juli 2024 in de verkoop. We moedigen je aan om aanwezig te zijn. CERP's zullen tegen redelijke prijzen worden aangevraagd en aangeboden. Houd verdere aankondigingen in de gaten op de sociale mediaplatforms van LLLI en in toekomstige edities van LLL Today.

Nog vragen? Neem contact op met conferenceteam@llli.org.

LLL Today

news resources projects

LLL New Zealand History

De geschiedenis van LLL Nieuw-Zeeland

Door Alison Stanton

In april van dit jaar is het bij La Leche League New Zealand (LLLNZ) 60 jaar geleden dat de eerste LLL-bijeenkomst werd gehouden in Aotearoa, Nieuw-Zeeland. LLLNZ vierde dit van 19 tot 21 april met een nationale conferentie Ka Mua Ka Muri - Walking Backwards into the Future, in de St. Peter's School in het pittoreske Cambridge, twee uur rijden ten zuiden van Auckland. Samen met de conferentie werden een Health Professional Seminar-dag en een Alumnae-reüniedag gehouden.

De openingsspreker was Pinky McKay, voormalig LLL-medewerker, ouder van vijf kinderen, IBCLC (International Board Certified Lactation Consultant) en bestsellerauteur. Een van de andere gastsprekers was Dr. Alison Barrett, LLL-leider, verloskundige en lid van de LLLNZ Professional Advisory Group. Het volledige programma vindt u hier: <https://lalecheleague.org.nz/conference/>.

LLL vestigde zich in de jaren zestig op twee verschillende manieren in Aotearoa, Nieuw-Zeeland. De eerste was door Kathleen Peace, die begon te corresponderen met Marian Tompson in de VS nadat ze over LLL had gelezen in een Readers' Digest- artikel uit 1963 van Karen Pryor met de titel 'Ze leren de geneugten van borstvoeding'. Marian moedigde Kathleen aan om een LLL Groep te starten. Kathleen werd voor het eerst vermeld als de LLL-contactpersoon in Nieuw-Zeeland in La Leche League News Volume 6, nummer 1, januari-februari 1964. De eerste bijeenkomst vond plaats op 25 april 1964 in haar huis in Mount Albert, Auckland. Tegen het einde van het jaar daarop waren Lavinia (Vin) Healy, Dorothy Wilkinson en Shirley Walker eveneens geaccrediteerd als LLL-medewerkers. Vin Healy riep de hulp in van LLL om haar te helpen haar dertiende kind langer borstvoeding te geven dan wat ze met haar andere kinderen had bereikt. Vin correspondeerde met Dr. Neil Begg, een kinderarts en medisch directeur van Plunket (een Nieuw-Zeelands overheidsprogramma ter ondersteuning van ouders), die een groot voorstander van LLL werd. Dr. Begg sprak op de eerste LLL-conferentie in 1971 en was lid van de inaugurele LLL Board of Consultants in Nieuw-Zeeland. Shirley Walker had ook een groot gezin. Drie van haar dochters zouden later worden geaccrediteerd als LLL-medewerkers. Dorothy Wilkinson was ouder van twee kinderen en was naast LLL-medewerker ook secretaris en penningmeester van die eerste LLL Groep in Nieuw-Zeeland.

De tweede manier waarop LLL zich in Nieuw-Zeeland vestigde, was doordat in de VS geaccrediteerde LLL-medewerkers terugkeerden naar hun thuisland Nieuw-Zeeland. Yvonne Procuta (nu Foreman) verhuisde in 1960 naar Wisconsin, VS, en werd twee

jaar later LLL-medewerker. Ze keerde in 1965 terug naar Nieuw-Zeeland en startte tijdens haar vijfde zwangerschap in 1967 een LLL Group in Cambridge. Yvonne's energie, vaardigheden en enthousiasme zorgden ervoor dat ze een belangrijke speler werd in de vorming van de nationale organisatie, die de verspreide groepen in het hele land samenbracht om met één stem tot de VS te spreken. Ze coördineerde een miniconferentie in 1969 en werd datzelfde jaar aangesteld als de eerste nationale coördinator voor LLL in Nieuw-Zeeland.

LLL begon eind jaren zestig met een handvol LLL-medewerkers. Reeds in 1974 werd LLL een vaste waarde in Nieuw-Zeeland. Op minder dan tien jaar tijd waren er 96 groepen en ongeveer 250 LLL-medewerkers, verspreid over het land.

Over Alison Stanton

Alison Stanton heeft zeven volwassen kinderen, negen (binnenkort tien) mokopuna-kleinkinderen en is al 34 jaar LLL-medewerker. Ze coördineerde het LLLNZ History Project tijdens het onderzoek en schrijven van *'Latching On, 50 years of borstvoeding support, La Leche League in Nieuw-Zeeland 1964-2014'* door historicus Louise Shaw.

LLL Today

 la leche league
international | lli.org

 news resources projects

Bonding With My Breastfeeding Babies

Verbinding met mijn borstgevoede baby

Door Stuart

Ik ben Stuart, 43-jarig en getrouwd met Laura die borstvoeding geeft. Ik werk in de koopvaardij (commerciële scheepvaart). Dat betekent vier weken aan boord, en vier weken thuis. Het was heel leerrijk om terug te kijken naar wat het ouderschap voor mij betekent heeft. Alles verliep verre van soepel, maar ik ben ervan overtuigd dat ik van elk kind zoveel heb geleerd over het opbouwen van een band, en dat zonder flesvoeding.

Er wordt al snel gedacht dat borstvoeding de enige superkracht is als het om baby's gaat. Ik ontdekte dat ik vindingrijker moest zijn omdat ik deze superkracht niet had. Ik kan eerlijk zeggen dat ik in elke kamer van ons huis kilometers en kilometers in rondjes heb gelopen terwijl ik mijn kinderen vasthield. Ik heb elk liedje gezongen, van 'Twinkle Twinkle Little Star' tot 'Drops of Jupiter'. Ik heb honderden boeken voorgelezen - voelboeken, flapjesboeken, of met spiegels. Ik droeg ze ook rond in de draagzak terwijl we buiten wandelingen maakten. Ik heb kiekeboe gespeeld en ze gekieteld. Ik heb een vrij uitgebreide verzameling van scheetgeluiden ontwikkeld - soms gebruik ik hun lichaam om het juiste klankgeluid te krijgen! Het lijkt misschien niet belangrijk, maar het verschonen van hun luiers en het aankleden ervan is voor mij ook een goede manier geweest om een band met hen op te bouwen. Ik praatte vaak onzin tegen ze of deed ik alsof ik klaagde over cadeautjes die ze voor me in hun luier hadden achtergelaten. Badtijd was ook altijd leuk. Het lijkt de favoriete plek al mijn kinderen te zijn, en ik vond het fijn dat met ze te kunnen delen. Ook bedtijd is voor mij heel belangrijk geweest. Ik heb er altijd voor gezorgd dat ze allemaal een knuffel en een kus kregen voordat mijn partner ze aan de borst nam. De kleintjes houden nog steeds van een 'monsterknuffel' van mij voordat ze naar bed gaan. Zie je, door de jaren heen heb ik mijn eigen superkrachten ontwikkeld. Toch voelde het niet altijd zo.

Hamish werd geboren via een keizersnede. Helaas werd hij al meteen toen hij de baarmoeder verliet ingebakerd. Ik heb er nu achteraf echt spijt van dat ik niet onmiddellijk op huid-op-huid heb aangedrongen. Maar om eerlijk te zijn, na het trauma dat hij had meegemaakt, was het gewoon goed om te weten dat hij en mijn partner veilig waren. Ik heb hem gelukkig snel toch op mijn blote borst kunnen nemen voor een knuffel. Hamish was een behoorlijk gespannen baby en ik had echt moeite om te ontdekken hoe ik hem kon kalmeren. Het was zwaar. Ik wilde flesvoeding proberen om te kijken of ik Laura kon helpen met het verzorgen. Hamish kon eindeloos lang aan de borst blijven, en het leek alleen maar goed dat ik Laura probeerde te steunen zodat ze kon rusten. Ze bracht letterlijk uren met hem, constant wisselen van kant. Laura probeerde haar melk af te kolven, maar Hamish vond het helemaal niet leuk. Het zorgde

voor meer werk voor ons allebei, en dat net op het moment dat we probeerden onze draai te vinden als nieuwe ouders. We hebben de fles vrij snel weggegooid, maar ik moet bekennen dat ik me een beetje buitengesloten voelde.

Ik wist dat ik de manier waarop ik probeerde een band met Hamish op te bouwen moest veranderen, dus begon ik met dingen die we allebei leuk vonden. Ik praatte eindeloos met hem en zong liedjes. Ik volgde sensorische bewustwordingsworkshops en zang- en gebarentaallessen voor baby's. Ik zat zij aan zij met Laura en probeerde niet te luid te zingen omdat ik de enige mannenstem in de kamer was. Ik was aanwezig wanneer ik maar kon, zelfs als hij sliep of aan het eten was. Ik wilde hem leren kennen, en ik wilde dat hij mij leerde kennen. Maar telkens als Hamish van streek was, bleef mijn standaardreactie "oh, hij heeft Laura nodig" en dan gaf ik hem door. Ik heb nooit geprobeerd degene te zijn die hem troostte, iets waar ik in de loop van de tijd meer vertrouwen in kreeg. Toen onze tweede baby kwam, was het gewoon zo anders.

In tegenstelling tot de angstige Hamish, was Elinor precies het tegenovergestelde. Ze was zo ontspannen. Al kort na haar geboorte kon ik met haar skinnen. Ze werd heel snel kalm als ze zo bij mij lag. Ik herinner me dat ik haar een keer neerlegde om snel iets te gaan doen en toen ik terugkwam, bleek ze in slaap te zijn gevallen! Achteraf gezien denk ik dat ze mij veel vertrouwen heeft gegeven voor mijn latere kinderen. Ze had niet dezelfde emotionele zorg nodig als Hamish. Ik kon haar knuffelen, voor haar zingen en haar vasthouden, wakker of slapend. Ze was gewoon tevreden in mijn armen. We hebben nooit een poging ondernomen om Elinor flesvoeding te geven. Ik had mijn lesje geleerd - ik had andere hulpmiddelen tot mijn beschikking. Ook bij Elinor volgde ik samen met Laura de babyworkshops, maar deze keer zong ik iets luider. Ik bracht zoveel mogelijk tijd met Elinor door. Ik denk dat alles wat goed ging met Elinor feitelijk door haar werd geleid. Ze gaf mij zoveel vertrouwen.

En toen kwam nummer drie: onze eigenzinnige Edith. Dit was waarschijnlijk de eerste keer dat ik echt het gevoel had dat ik wist wat ik deed, en dat was dankzij Elinor en Hamish. Ik zorgde er altijd voor dat ik een knuffel kreeg zodra ze klaar was met eten. Ik profiteerde ten volle van die "melkdronken" toestand na een goede voeding. En als het mogelijk was, zorgde ik ervoor dat het huid-op-huid was. Ik had er nu alle vertrouwen in dat als Edith klaar was met eten, ik met haar door de kamer kon lopen en dat ze op mij zou slapen. Ik was haar vader en ik wist wat ik moest doen. Laura vertelde me vaak dat ik haar 'nu wel kon neerleggen hoor', maar ik liet haar op mij

slapen totdat mijn armen gevoelloos waren. Het betekende veel voor mij. Tegen die tijd was ik me er terdege van bewust hoeveel baby's in korte tijd konden veranderen. Ik wilde het beste uit elke minuut halen.

Een baby kan in vier weken zoveel veranderen. Bij onze oudste vond ik het erg stressvol omdat na vier weken op zee alles wat daarvoor lukte, niet meer werkte toen ik terugkwam. Het voelde elke keer als volledig van nul terug te beginnen. Als je de helft van zijn kleine leventje niet bij je kind doorbrengt, kan het erg lastig zijn om een band opbouwen met een baby. Soms, als ik thuiskwam, werd ik gezien als een nieuw gezicht. Ik moest mezelf soms inhouden en niet naar binnen haasten voor een knuffel. Het duurde even voordat ze mijn stem en geur herkenden, maar gelukkig het duurde nooit lang voordat we weer verder gingen waar we gebleven waren.

Eén ding dat ik door dit alles heb geleerd, is dat je de kracht van je stem niet moet onderschatten. Ik zong en sprak onzin tegen al mijn kinderen toen ze nog baby's waren. Als ik aan het werk was, belde ik vaak naar huis. Het was altijd leuk om te merken dat ze herkenden aan mijn stem, sneller dan dat ze mijn gezicht herkenden. Als ik nachtdienst had en niet kon bellen, liet ik gesproken berichten of videoboodschappen achter voor de kinderen.

Nu hebben we Innes. Op het moment dat ik dit artikel schrijft, is hij zeven maanden oud. Toen Innes onlangs de hele nacht ziek was en Laura uitgeput was, liep ik een paar uur met hem door de woonkamer en viel hij bij mij in slaap. Het was geruststellend te weten dat we een band hadden opgebouwd, waarin hij zich veilig genoeg voelde om dat te doen. Dat is iets waar ik in mijn begindagen als ouder niet het vertrouwen of het geduld voor zou hebben gehad. Ik ben nu niet meer bang voor een huilende baby. Hij is geen tikkende tijdbom, hij is mijn baby en ik weet wat ik moet doen. Ik zal proberen hem te kalmeren met alles wat ik weet. Ik kan niet beweren dat ik het altijd goed heb gedaan en niet altijd alles heeft bij elk kind gewerkt, maar de uitdaging is nu eerder leuk dan ontmoedigend. Door de jaren heen heeft de tijd die ik erin geïnvesteerd heb, zoveel meer betekend dan wat dan ook. Door met heel ons hart de eigenheid van elk kind te leren kennen, staan we waar we nu staan. Als de tijd rijp is, neem ik Innes ook mee naar zijn babyworkshops en deze keer zal ik net zo hard zingen als iedereen!

LLL Today

 la leche league
international | llli.org

 news resources projects

Behind The Scenes
At The International Breastfeeding Day

Achter de schermen van The International Breastfeeding Day

Interview met Estelle Bouhala, door Daliborka Milovanovic

Op 22 november 2024 zal in Parijs de 12e International Breastfeeding Day (IBD) plaatsvinden. De IBD is een grootschalig evenement dat sinds 1986 wordt georganiseerd door La Leche League Frankrijk en trekt verschillende doelgroepen aan, gezinnen die borstvoeding geven, maar ook gezondheidswerkers, LLL-medewerkers en alle mensen in contact komen met borstvoeding tout court. Het is een unieke kans voor LLL-medewerkers en gezondheidsprofessionals om hun kennis over borstvoeding te verbreden of bij te werken. De conferenties bieden CERP-punten voor International Board Certified Lactation Consultants (IBCLC) gecertificeerde lactatiekundigen. LLL-medewerkers profiteren van een voorkeurstarief.

Op de IBD worden gastsprekers van over de hele wereld ontvangen. Velen van hen zitten midden in een onderzoek, anderen komen hun meest recente werk voorstellen op het gebied van borstvoeding. Om meer duiding te geven over de IBD, interview ik Estelle Bouhala, LLL-medewerker sinds 2016, ouder van drie kinderen, lactatiekundige en ergotherapeut, maar bovenal coördinator van deze 12^e editie van de IBD.

In Frankrijk komt het onderwerp borstvoeding slechts beperkt aan bod in de opleidingen voor zorgkundigen: amper een paar uur tijdens hun universitaire opleiding. Als ze ondersteuning willen bieden tijdens de borstvoedingsperiode, hebben ze aanvullende training nodig. Om aan deze nood bij te dragen organiseert LLL France verschillende activiteiten die gericht zijn op zorgverleners: verschillende publicaties zoals het maandblad '**Les Dossiers de l'alimentation**' (De borstvoedingsgidsen), en een goed gevulde website met diepgaande en regelmatig bijgewerkte informatie; maar ook evenementen zoals de IBD.

LLL France financiert de IBD volledig zelf. Het is een grote uitdaging om break even te draaien, gezien de kosten die eraan verbonden zijn. Maar de inzet van de LLL-medewerkers is enorm. Dit is een event dat niemand in de 'kleine wereld van de borstvoeding' (in Frankrijk) wil missen omdat ze zo zeldzaam zijn. Elke keer trekt de IBD 600 tot 800 aanwezigen. Het evenement heeft een internationaal karakter omdat de sprekers voornamelijk in het Engels zullen spreken. De volledige conferentie zal simultaan vertaald worden naar het Frans. In het verleden waren reeds vele prestigieuze sprekers te gast, zoals: **Jack Newman, Suzanne Colson, Peter Hartmann, Carlos Gonzalez, Nathalie Charpak, Jane Morton**, en nog vele meer.

Elke conferentie biedt dan ook een multidisciplinaire en diepgaande benadering van de fysiologische, psychologische en emotionele aspecten voor het kind dat borstvoeding krijgt en de ouder die borstvoeding geeft. Het organiserende team zorgt steeds voor een gevarieerd en uniek aanbod aan onderwerpen. Ondanks de druk om het evenement op afstand toegankelijk te maken, wil LLL France peer-to-peer face-to-face uitwisseling bevorderen, wat een van de centrale waarden van LLL is.

Om de onderwerpen voor de komende IBD te kiezen, verzamelde het organiserende team de meningen van de deelnemers van de vorige editie via een tevredenheidsenquête. Zo kunnen ze het event zo dicht mogelijk laten aansluiten bij de behoeften en bezorgdheden van degenen die borstvoeding ondersteunen. Na het kiezen van de onderwerpen, gaat het team op zoek naar de meest legitieme sprekers. Uiteraard controleren ze of de sprekers de **'International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes'** (internationale code voor het op de markt brengen van vervangingsmiddelen voor moedermelk) respecteren, evenals eventuele belangenconflicten. Het kleine bijzondere kenmerk van de editie 2024 is de Qualiopi-certificering (overheidsfinanciering voor opleidingen in Frankrijk) waarmee zorgprofessionals gefinancierd kunnen worden voor hun deelname aan de IBD.

De hoeveelheid tijd die nodig is voor het organiseren van de IBD is onberekenbaar. Waarschijnlijk gaat het over enkele duizenden uren. De organisatie telt een tiental mensen die verantwoordelijk zijn voor het zoeken van sprekers en exposanten, de vertalingen, reclame en budget. Daarnaast worden op de grote dag een dertigtal LLL-medewerkers en aspiranten gemobiliseerd om mee te helpen.

In deze editie van november 2024 zullen volgende gastsprekers de aanwezigen te woord staan: (1) Kathleen Kendall Tackett, over de psychologische aspecten van perinatale zorg; (2) Gina Weissma, over de antenatale expressie van colostrum en de tandgezondheid van de baby die borstvoeding krijgt; (3) Allison Tolman, over praktische ondersteuning bij het ondersteunen van kolven; en (4) Alberto Heart, over de werkeethiek van professionals bij het ondersteunen en helpen in gezinnen waar borstvoeding gegeven wordt. De IBD weerspiegelt heel goed de passie die wordt gedeeld door wetenschappers, zorgverleners en ondersteunende verenigingen voor de bevordering van borstvoeding.

JOURNÉE
Internationale
de l'Allaitement

À vos agendas	VENDREDI 22 NOVEMBRE 2024
12ème - édition -	Au Centre des Congrès de la Cité des Sciences à Paris
	Un événement unique en Europe organisé par La Leche League France

Ne pas jeter sur la voie publique. - Crédits photos : Vanessa Berthe @berthelops

LLL Today

news resources projects

Photo Gallery: Fanny Fages

Fotogalerij

Fanny Fages heeft drie kinderen. Voordat ze professioneel fotograaf werd, was ze maatschappelijk werker. Vriendelijkheid en zonder oordeel anderen de hand reiken is wat haar oude en nieuwe beroepen gemeen hebben.

Fanny houdt van het fotograferen van natuurlijke familietaferele en authentieke trouwtaferele. Ze nam deel aan de editie 2023 van de campagne "J'ai faim, je mange"*

Je kan haar kunst en werk te ontdekken op:

https://www.instagram.com/lonowai_photographie/

<https://lonowai-photographie.fr/>

* #jaifaimjemange is een beweging van fotografen die werd opgericht in het voorjaar van 2021 met als doel het normaliseren van borstvoeding in de openbare ruimte:

<https://www.jaifaimjemange.fr/>

